Lietas Nr.19720238024
Lietas arhīva Nr. K77-1341-25/83
ECLI:LV:RPT:2025:0123.19720238024.3.S

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025. gada 23. janvārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Dans Dibaņins,

piedaloties prokuroram Antonam Vitkalovam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /Persona B/, personas kods /Personas kods C/, un /Persona A/, personas kods /Personas kods B/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

/Datums A/ ap plkst. 8.25 /Persona A/, atrodoties /Nosaukums B/ veikalā /Nosaukums E/ /Adrese B/, rīkojoties tīši un prettiesiski, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu zādzību no preču stenda paņēma četrus 250 g iepakojumus maltās kafijas "Lavazza Oro", katra vērtība ir 7,79 EUR, kopējā to vērtība 31,16 EUR, divus 300 g iepakojumus konfekšu "Ferrero Rocher", katra iepakojuma vērtība 12,99 EUR, kopējā to vērtība 25,98 EUR, divas 155 g sviestmaizes ar bekonu "Rimi", katras vērtība 2,49 EUR, kopējā to vērtība 4,98 EUR, 133 g kruasānu ar šķiņķi un sieru "Rimi" 2,39 EUR vērtībā, pēc kā izgāja no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par paņemtajām precēm veikala kasē.

Tādā veidā /Persona A/ ar savām darbībām slepeni nozaga /Nosaukums B/ piederošu kustamu mantu 64,51 EUR vērtībā, tas ir, nelielā apmērā.

[2] /Persona A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

/Datums A/ ap plkst. 10.47 /Persona A/, atrodoties /Nosaukums B/ veikalā /Nosaukums E/ /Adrese B/, rīkojoties tīši un prettiesiski, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu zādzību no preču stenda paņēma 200 g iepakojumu konfekšu "Ferrero Rocher" 7,49 EUR vērtībā un ielika līdzi paņemtā maisiņā, pēc kā izgāja no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par paņemto preci veikala kasē.

Tādā veidā /Persona A/ ar savām darbībām slepeni nozaga /Nosaukums B/ piederošu kustamu mantu 7,49 EUR vērtībā, tas ir, nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

[3] /Persona B/ un /Persona A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

/Datums B/ ap plkst. 8.35 /Persona A/ ar /Persona B/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, atrodoties /Nosaukums B/ veikalā /Nosaukums E/ /Adrese B/, rīkojoties tīši un prettiesiski, uzskatot, ka viņu darbības neviens nenovēro, nolēma izdarīt zādzību. /Persona A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu zādzību no preču stenda paņēma trīs 230 g iepakojumus maltās kafijas "Lavazza Oro", katras vērtība ir 7,79 EUR, kopējā to vērtība 23,37 EUR, un 1 kg iepakojumu kafijas pupiņu "Lavazza Oro" 26,99 EUR vērtībā un ielika tos /Persona B/ mugursomā, un vienlaicīgi /Persona B/ paņēma divus 250 g iepakojumus maltās kafijas "Jacob Kronung", katra vērtība 5,39 EUR, kopējā to vērtība 10,78 EUR, un ielika tos savā mugursomā, pēc kā izgāja no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par paņemtajām precēm veikala kasē. /Persona A/, turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodarījumu, no preču stenda paņēma trīs vistas burgerus ar kotleti un marinētus gurķus 220 g, katra vērtība 2,15 EUR, kopējā to vērtība 6,45 EUR, un ielika tos savā virsjakā. Pēc kā izgāja no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par paņemtajām precēm veikala kasē.

Tādā veidā /Persona B/ personu grupā ar /Persona A/ ar savām darbībām slepeni nozaga /Nosaukums B/ piederošu kustamu mantu 67,59 EUR vērtībā, tas ir, nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /Persona B/ un /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

[4] /Persona B/ un /Persona A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

/Datums C/ ap plkst. 12.10 /Persona A/ ar /Persona B/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, atrodoties /Nosaukums B/ veikalā /Nosaukums E/ /Adrese B/, rīkojoties tīši un prettiesiski, uzskatot, ka viņu darbības neviens nenovēro, nolēma izdarīt zādzību. /Persona A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas slepenu zādzību no preču stenda paņēma divus 1 kg iepakojumus kafijas pupiņu "Lavazza coffe Espresso", katra vērtība ir 26,99 EUR, kopējā to vērtība 53,98 EUR, un ielika tos /Persona B/ mugursomā. Turpinot īstenot kopīgo noziedzīgo nodarījumu, /Persona A/ no preču stenda paņēma 1 kg iepakojumu kafijas pupiņu "Lavazza coffe Espresso" 26,99 EUR vērtībā un ielika to savā virsjakā. Pēc kā /Persona A/ kopā ar /Persona B/ izgāja no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par paņemtajām precēm veikala kasē.

Tādā veidā /Persona B/ personu grupā ar /Persona A/ ar savām darbībām slepeni nozaga /Nosaukums B/ piederošu kustamu mantu 80,97 EUR vērtībā, tas ir, nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /Persona B/ un /Persona A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[5] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētie savu vainu viņiem pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, cietušās pieteiktās kaitējuma kompensācijas atzina pilnībā un lūdza tiesā neizdarīt pierādījumu pārbaudi, paskaidrojot, ka viņiem ir zināmas un saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu tiesa nepārbauda pierādījumus, ja apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un apsūdzētais piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzēto vainu viņiem izvirzītajā apsūdzībā, kā arī tiesa atzīst, ka apsūdzēto darbības ir kvalificētas pareizi, tāpēc tiesa nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527. panta trešajā daļā noteiktajam pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

[6] Nosakot soda veidu un mēru, tiesa atbilstoši Krimināllikuma 46. panta noteiktajam ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgo personību un atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī Krimināllikuma 35. pantā definēto soda mērķi.

Tiesa atzīst, ka /Persona B/ un /Persona A/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem [1]-[4] piemīt zemāka kaitīguma un sabiedriskās bīstamības pakāpe, salīdzinot tos ar citiem pret īpašumu vērstiem noziedzīgiem nodarījumiem. Tiesa nonāca pie tāda secinājuma sekojošu apsvērumu dēļ.

[6.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu /Persona B/ un /Persona A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

[6.2] Tiesa ņem vērā, ka visas zādzības nelielā apmērā notikušas tirdzniecības ēkā, kurā cietusī tirgo un uzglabā preces klientiem brīvi pieejamā tirdzniecības zālē. Faktiski apsūdzētie veikuši preču zādzības lielveikalos, kas norāda uz mazāku nodarījumu kaitīguma pakāpi salīdzinājumā ar citiem tāda paša veida mantiskiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

[6.3] Lietā noskaidrots, ka ar apsūdzēto izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem aizskartas cietušās /Nosaukums B/ mantiskās intereses un ar katru noziedzīgo nodarījumu cietušajai nodarīts mantiskais zaudējums sekojošos apmēros – 64,51 EUR [1], 7,49 EUR [2], 67,59 EUR [3] un 80,97 EUR [4]. Proti, nevienā no apsūdzēto veiktajām zādzībām nolaupītās mantas vērtība nav pārsniegusi 100 EUR. Zādzības veiktas 2024. gadā, kad vienas valstī noteiktā minimālā mēnešalga bija 720 EUR.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka nolaupīto preču vērtības, sverot tās ar noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā valstī noteikto minimālo mēnešalgu, ir atzīstamas par ļoti zemām. Kā arī nodarītā kaitējuma kontekstā jāņem vērā, ka cietusī ir juridiska persona, kuras apgrozījums (kā tas izriet pēc publiski pieejamas informācijas) 2023. gadā pārsniedza vienu miljardu eiro un saņemtā peļņa bija teju 30 miljoni eiro.

Tāpēc ar apsūdzēto izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem radītais kaitējums ir vērtējams kā zems, taču tiesa neignorē faktu, ka ar noziedzīgajiem nodarījumiem radītais kaitējums nav atlīdzināts vai novērsts.

[7] Vērtējot /Persona A/ personību, tiesa ņem vērā sekojošo.

[7.1] /Persona A/ ir iepriekš kriminmāltiesiski notiesāts 27 reizes, no kurām 24 reizes ir sodīts par analoģiskiem mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas. Vienu reizi kriminmāltiesiski sodīts ārvalstī par noziedzīgu nodarījumu pret ceļu satiksmes drošību.

[7.2] Tiesas izmeklēšanā noskaidrots, ka /Persona A/ ir ieguvis piecu klašu izglītību, neprecējies, apgādājamo nav, bez noteiktas dzīvesvietas pirms ieslodzījuma algotu darbu nav strādājis, pēc paša vārdiem iztiku pelnīja ar zādzībām. Sūdzību par veselības stāvokli nav.

[7.3] Tiesa vērtē apsūdzētā /Persona A/ personību ļoti negatīvi, jo viņš ir tendēts veikt mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus. Būdams darbspējīgā vecumā, algotu darbu nestrādā, izvēlās nodrošināt iztikas līdzekļus ar zādzībām un nav nodrošinājis pastāvīgu dzīvesvietu. Minētie apstākļi norāda uz nevēlēšanos iekļauties sabiedrībā, ignorējot likumus, kas izskaidro tendenci veikt mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus.

[8] Vērtējot /Persona B/ personību, tiesa ņem vērā sekojošo.

[8.1] /Persona B/ ir iepriekš kriminmāltiesiski notiesāta astoņas reizes no kurām sešas reizes par analoģiskiem mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas. Ārvalstīs apsūdzētā ir sodīta divdesmit reizes, no kurām 19 reizes pat mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem.

[8.2] Tiesas izmeklēšanā noskaidrots, ka /Persona B/ irieguvusi deviņu klašu izglītību, precējusies, bet faktiski nedzīvo laulībā, apgādājamo nav, apsūdzētās nepilngadīgais bērns ir citas personas apgādībā,pirms

ieslodzījuma dzīvojusi viesnīcā /Adrese A/, pirms ieslodzījuma algotu darbu nestrādāja un iztiku pelnīja, veicot zādzības. Sūdzību par veselību nav.

[8.3] Tiesa vērtē apsūdzētās /Persona B/ personību ļoti negatīvi, jo viņa ir tendēta veikt mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus. Būdama darbspējīgā vecumā, algotu darbu nestrādā, izvēlās nodrošināt iztikas līdzekļus ar zādzībām. Minētie apstākļi norāda uz nevēlēšanos iekļauties sabiedrībā, ignorējot likumus, kas izskaidro tendenci veikt mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus.

[9] Tiesa konstatē, ka abi apsūdzētie iepriekš ir vairakkārt kriminālatiesiski sodīti par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem. Iepriekš izcietuši sodus gan sabiedriskā darba veidā, gan arī brīvības atņemšanas sodus. Neskatoties uz viņiem piemērotajiem sodiem gan /Persona B/, gan /Persona A/ turpina veikt noziedzīgus nodarījumus, nav izdarījuši pareizos secinājumus un nav nostājušies uz labošanās ceļa, nav ievērojuši likumus un nav atturējušies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Agrāk piemērotie sodi, to skaitā brīvības atņemšanas sodi, nav sasnieguši krimināsoda mērķi.

Apstāklis, ka abiem apsūdzētajiem nav darbavietas, pelnot iztiku ar zādzībām, norāda uz viņu nevēlēšanos iekļauties sabiedrībā un nodrošināt sev iztikas līdzekļus tiesiskā ceļā, kas savukārt izskaidro tendenci veikt mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus.

Iepriekšējās sodāmības un to ievērojamais skaits izslēdz šaubas par to, ka, izdarot jaunus noziedzīgus nodarījumus, apsūdzētajiem /Persona B/ un /Persona A/ nebija zināmas un saprotamas šādas rīcības sekas. Minētie apstākļi liecina, ka apsūdzētie nav izdarījuši atbilstošus secinājumus par noziedzīgo darbību nepieļaujamību, apsūdzēto atrašanās brīvībā apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās intereses.

[10] Tiesa ņem vērā, ka atbilstoši Krimināllikuma 46. panta ceturtajai daļai brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Pamatojoties uz šajā spriedumā izklāstītajiem apsvērumiem, izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgo personību, īpaši apstākli, ka abi apsūdzētie tendēti veikt mantiska rakstura noziedzīgus nodarījumus un iepriekšējo sodāmību ievērojamais skaits nav atturējis viņus no jaunu noziedzīgu nodarījumu veikšanas, tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā vienīgais soda veids, kurš sasniegs Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, attiecībā uz abiem apsūdzētiem un attiecībā uz visiem inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ir brīvības atņemšanas sods Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcijā noteiktajās robežās,

Tiesa, izvērtējot ziņas par apsūdzēto personībām, tai skaitā par viņu veselības un ģimenes stāvokli, nekonstatē tādus apstākļus, kas norādītu uz brīvības atņemšanas soda piemērošanas un izpildes neiespējamību.

[11] Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta trešajā daļā noteiktajam, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzēto atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[11.1] Attiecībā uz /Persona A/ atbildību mīkstinošiem un pastiprinošiem apstākļiem, konstatēts sekojošais.

[11.1.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /Persona A/ atbildību mīkstinošu apstākli attiecībā uz visiem viņam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem [1]-[4] atzīstams tas, kas viņš savu vainu atzina pilnībā un izdarīto nožēloja.

[11.1.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par apsūdzētā /Persona A/ atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz visiem viņam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem [1]-[4] atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 2. punktu par apsūdzētā /Persona A/ atbildību pastiprinošu apstākli attiecībā uz /Datums B/ un /Datums C/ veiktajām zādzībām nelielā apmērā [3][4] atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi veikti personu grupā.

[11.2] Attiecībā uz /Persona B/ atbildību mīkstinošiem un pastiprinošiem apstākļiem, konstatēts sekojošais.

[11.2.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētās /Persona B/ atbildību mīkstinošu apstākli attiecībā uz visiem viņai inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem [3][4] atzīstams tas, kas viņa savu vainu atzina pilnībā un izdarīto nožēloja.

[11.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. un 2. punktu par /Persona B/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīstams tas, ka viņai inkriminētie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un izdarīti personu grupā.

[12] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka abi apsūdzētie izmantojuši Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību vienkāršāka procesa veida izvēlē, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, tādējādi veicinot ātrāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Vienlaikus tiesa norāda, ka minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē.

[13] Tiesa, ievērojot sprieduma [11] un [12] punktā noradīto, uzskata, ka apsūdzētajiem brīvības atņemšanas sodi ir nosakāmi, nepārsniedzot īslaicīgas brīvības atņemšanas maksimālo apmēru.

Tiesa ņem vērā, ka /Persona A/ /Datums A/ veiktajās zādzībās nelielā apmērā [1][2] konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis. Savukārt /Persona A/ un /Persona B/ /Datums B/ un /Datums C/ veiktajās zādzībās nelielā apmērā [3][4] katram ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmumā „Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" izteikto rekomendāciju vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā 15. punkts noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams šādus apstākļus nekonstatējot.

Tāpēc tiesas ieskatā /Persona A/ par /Datums A/ veiktajiem noziedzīgajiem nodarījumiem [1][2] ir nosakāms sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem, savukārt abiem apsūdzētajiem – /Persona A/ un /Persona B/, par /Datums B/ un /Datums C/ veiktajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir piespriežams sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem.

[14] Krimināllikuma Pārejas noteikumu 34. punktā (2024. gada 13. jūnija likuma redakcijā, kas stājās spēkā 2025. gada 1. janvārī) noteikts, ka šā likuma regulējums par soda noteikšanu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc vairākiem spriedumiem, kas bija spēkā līdz 2024. gada 31. decembrim, ir piemērojams attiecībā uz personām, kuras noziedzīgos nodarījumus izdarījušas līdz 2024. gada 31. decembrim.

Krimināllikuma 50. panta otrā daļa (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024. gada 31. decembrim) nosaka, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir krimināl pārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Šādā gadījumā kopējais soda apmērs vai laiks drīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, bet ne vairāk kā par pusi no maksimālā soda apmēra vai laika, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Veidu izvēle pie galīgā soda noteikšanas ir atkarīga no tā, kā klasificēti apsūdzētajam inkriminētie noziedzīgie nodarījumi – kā krimināl pārkāpums vai noziegums, un kāda ir nozieguma smaguma pakāpe – mazāk smags, smags vai sevišķi smags noziegums. *(Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII 2 nodaļa), otrais papildinātais izdevums. U. Krastiņš, V. Liholaja – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 219. lpp.).*

Nosakot galīgo sodu, tiesnesim jāņem vērā, ja persona izdarījusi vairākus noziedzīgus nodarījumus, galīgajam sodam vajadzētu būt bargākam salīdzinājumā ar sodu, ko piespriež personai, kura izdarījusi vienu noziedzīgu nodarījumu. Turklāt vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus var tikt piemērota īpašos gadījumos *(sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas*

kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmuma 31. punktu un Tiesu prakses apkopojumu sodu noteikšanā, Augstākā tiesa, 2016. gads).

[14.1] Ņemot vērā minēto, kā arī izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumu, tiesnesis nekonstatē īpašus apstākļus, kas būtu par pamatu izmantot vieglāka soda ietveršanu smagākā sodā vai pilnīgu sodu saskaitīšanu, un tāpēc /Persona A/ un /Persona B/ ar šo spriedumu piespriestie sodi saskaitāmi un sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ir nosakāms pēc vispārēja principa, tas ir, daļēji saskaitot.

Ievērojot minēto, /Persona A/, daļēji saskaitot ar šo spriedumu piespriestos sodus, nosakāms sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 9 (deviņiem) mēnešiem.

Savukārt /Persona B/, daļēji saskaitot ar šo spriedumu piespriestos sodus, nosakāms sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem.

[12] Tiesa konstatē, ka attiecībā uz /Persona A/ un /Persona B/ citās krimināllietās ir pieņemti nolēmumi, kas ņemami vērā, nosakot apsūdzētajiem galīgo sodu, ievērojot Krimināllikuma Pārejas noteikumu 34. punktā noteikto.

Krimināllikuma 50. panta pirmajā un piektajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024. gada 31. decembrim) noteikts, ka tiesa nosaka galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā, un šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

[13] Attiecībā uz apsūdzēto /Persona A/ uz sprieduma pasludināšanas dienu, tas ir, 2025. gada 23. janvāri, spēkā stājušies sekojoši spriedumi.

[13.1] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 28. marta spriedumu krimināllietā Nr. 19720190924 /Persona A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu noteiktajam sodam pilnībā pievienots sods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 23. novembra sprieduma krimināllietā Nr. 19720488023 un galīgais sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem 3 (trim) mēnešiem un 19 (deviņpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no /Datums D/ līdz /Datums E/.

Spriedums stājies spēkā 2024. gada 16. aprīlī.

[13.2] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 25. jūnija spriedumu krimināllietā Nr. 19720550523 /Persona A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts pēc Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 180. panta pirmajā daļā. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, /Persona A/ galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto un piekto daļu /Persona A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no /Datums F/ līdz /Datums G/.

Spriedums stājies spēkā 2024. gada 6. novembrī.

[13.3] Ar Zemgales rajona tiesas 2024. gada 17. jūlija spriedumu krimināllietā Nr. 19520491923 /Persona A/ atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 175. panta otrajā daļā un 180. panta pirmajā daļā. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot noteiktos sodus

pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, /Persona A/ galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 11 (vienpadsmit) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu, brīvības atņemšanas soda laikā ieskaitīts aizturēšanas laiks no /Datums H/ plkst. 10.00 līdz /Datums I/ plkst. 10.00, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no /Datums I/ plkst. 10.42 līdz /Datums J/ plkst. 15.35, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām un no /Datums K/ līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Spriedums stājies spēkā 2024. gada 30. jūlijā.

[13.4] Ar Zemgales rajona tiesas 2024. gada 5. septembra spriedumu krimināllietā Nr. 11200011522 /Persona A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu, noteiktais sods daļēji saskaitīts ar sodu, kas šajā lietā noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2023. gada 9. novembra spriedumu un atstāts negrozīts ar Zemgales apgabaltiesas 2024. gada 9. maija spriedumu – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Spriedums stājies spēkā 2024. gada 1. oktobrī.

[13.5] Tiesa secina, ka /Persona A/ šajā lietā būtu nosakāms sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības atbilstoši Krimināllikuma 50. panta piektajā daļā noteiktajam, saskaitot šajā krimināllietā piespriesto sodu arRīgas pilsētas tiesas 2024. gada 28. marta spriedumu krimināllietā Nr. 19720190924 [13.1], Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 25. jūnija spriedumu krimināllietā Nr. 19720550523 [13.2], Zemgales rajona tiesas 2024. gada 17. jūlija spriedumu krimināllietā Nr. 19520491923 [13.3] un ar Zemgales rajona tiesas 2024. gada 5. septembra spriedumu krimināllietā Nr. 11200011522 [13.4] piespriestajiem sodiem, jo šajā krimināllietā konstatēts, ka /Persona A/ izdarījis noziedzīgus nodarījumus [1]-[4] pirms spēkā stājās norādītie tiesas spriedumi.

Ņemot vērā minēto, kā arī izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumu, tiesnesis nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu izmantot vieglāka soda ietveršanu smagākā sodā vai pilnīgu sodu saskaitīšanu, un tāpēc /Persona A/ ir nosakāms galīgais sods, daļēji saskaitot šajā spriedumā noteiktais brīvības atņemšanas sods un ar minētajiem spriedumiem piespriestie sodi īslaicīgas brīvības atņemšanas un brīvības atņemšanas sodi.

Attiecībā uz papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, tas ir pieskaitāms pilnīgi, jo norādītais soda veids piespriests tikai ar vienu spriedumu un nav citos spriedumos nav tāda paša soda veida, ar kuru būtu iespējams piemērot daļēju sodu saskaitīšanu.

[13.6] Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka /Persona A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ir ieskaitāma pēc iepriekšējiem spriedumiem izciestā soda daļa. Savstarpēji saskaitot brīvības atņemšanas soda daļas, kuras /Persona A/ pavadījis brīvības atņemšanas iestādē pēc saskaitāmajiem spriedumiem, secināms, ka /Persona A/ izciestā brīvības atņemšanas soda daļa ir no /Datums H/ plkst. 10.00 līdz /Datums I/ plkst. 10.00, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no /Datums I/ plkst. 10.42 līdz /Datums J/ plkst. 15.35, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no /Datums D/ līdz /Datums L/, no /Datums F/ līdz 2025. gada 23. janvārim (šī sprieduma pasludināšanas diena).

[14] Attiecībā uz apsūdzēto /Persona B/ uz sprieduma pasludināšanas dienu, tas ir, 2025. gada 23. janvāri, spēkā stājušies sekojoši tiesas nolēmumi.

[14.1] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 14. augusta spriedumu krimināllietā Nr. 19720184524 /Persona B/ atzīta par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 180. panta pirmajā daļā, un saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu sodīta ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu soda termiņā ieskaitīts īslaicīgā aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no /Datums M/ līdz /Datums N/. Soda izciešanas sākums skaitīts no sprieduma spēkā

stāšanās dienas.

Spriedums stājies spēkā 2024. gada 3. septembrī.

[14.2] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 19. novembra lēmumu lietā Nr. 4.1?1/0826?24/38 /Persona B/ noteikts galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem 1 (vienu) mēnesi.

Soda termiņā ieskaitīts daļēji izciestais brīvības atņemšanas sods no /Datums O/ plkst. 15.03 līdz /Datums P/ plkst. 12.30, kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas dienai, no /Datums H/ plkst. 9.55 līdz /Datums I/ plkst. 9.55, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no /Datums I/ plkst. 10.50 līdz /Datums J/ plkst. 15.30, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, un no /Datums M/ līdz /Datums R/. Soda izciešanas sākumu skaitīts no /Datums R/.

Lēmums stājās spēkā 2024. gada 3. decembrī.

[14.3] Līdz ar ko, tiesa secina, ka /Persona B/ šajā lietā būtu nosakāms sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības atbilstoši Krimināllikuma 50. panta piektajā daļā noteiktajam, saskaitot šajā krimināllietā piespriesto sodu arRīgas pilsētas tiesas 2024. gada 14. augusta spriedumu krimināllietā Nr. 19720184524 [15.1], ņemot vērā Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 19. novembra lēmumu lietā Nr. 4.1?1/0826?24/38 [15.2], piespriesto sodu, jo šajā krimināllietā konstatēts, ka /Persona B/ izdarīja noziedzīgus nodarījumus [3][4] pirms spēkā stājās norādītais tiesas nolēmums.

[14.4] Ņemot vērā minēto, kā arī izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumu, tiesnesis nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu izmantot vieglāka soda ietveršanu smagākā sodā vai pilnīgu sodu saskaitīšanu, un tāpēc/Persona B/ ir nosakāms galīgais sods, daļēji saskaitot šajā spriedumā unar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 14. augusta spriedumu krimināllietā Nr. 19720184524, ņemot vērā Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 19. novembra lēmumu lietā Nr. 4.1?1/0826?24/38 noteikto sodu.

[14.5] Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka /Persona B/ brīvības atņemšanas soda termiņā ir ieskaitāma pēc iepriekšējiem nolēmumiem izciestā soda daļa. Savstarpēji saskaitot brīvības atņemšanas soda daļas, kuras /Persona B/ pavadīja brīvības atņemšanas iestādē pēc saskaitāmajiem nolēmumiem, secināms, ka /Persona B/ izciestā brīvības atņemšanas soda daļa ir no /Datums O/ plkst. 15.13 līdz /Datums P/ plkst. 12.30, kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas dienai, no /Datums H/ plkst. 9.55 līdz /Datums I/ plkst. 9.55, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no /Datums I/ plkst. 10.50 līdz /Datums J/ plkst. 15.30, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, un no /Datums M/ līdz 2025. gada 23. janvārim (šī sprieduma pasludināšanas diena).

[17] Krimināllietā apsūdzētajiem nav piemēroti drošības līdzekļi un tiesa nesaskata pamatu drošības līdzekļu piemērošanai konkrētajā gadījumā.

[16] Krimināllietā ir pieteikta cietušās /Nosaukums B/ materiālā kaitējuma kompensācija 148,56 EUR par /Persona B/ un /Persona A/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem [3][4], kuru apsūdzētie atzinuši. Minētā pieteiktās kaitējuma kompensācijas daļa ir piedzenama solidāri no abiem apsūdzētajiem.

Kā arī cietusī /Nosaukums B/ pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 72 EUR par /Persona A/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem [1][2], kuru apsūdzētais /Persona A/ atzīst. Minētā pieteiktās kaitējuma kompensācijas daļa ir piedzenama no vienīgā attiecīgo noziedzīgo nodarījumu izdarītāja – apsūdzētā /Persona A/.

Ievērojot minēto, tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo daļu, 352. panta pirmās daļas 1. punktu un 353. panta pirmās daļas 1. punktu, atzīst, ka cietušās /Nosaukums B/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas ir pamatotas un apmierināma pilnā apmērā, jo lietā ir pierādīts un tiesai nav šaubu, ka ar /Persona A/ un /Persona B/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem cietušajai radīts mantisks zaudējums, kas nav atlīdzināts.

[16] Dokuments – kompaktdisks (CD) ar videoierakstiem no novērošanas kamerām, ir atzīstams par lietas materiālu, kurš atbilstoši Kriminālprocesa likuma 374. panta pirmo daļu ir glabājams vienkopus ar krimināllietu arī pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Norādītais elektronisko datu nesējs satur videonovērošanas kameru ierakstus, kuros redzami noziedzīgo nodarījumu veikšanas. Elektroniskais dokuments radīts konkrētā kriminālprocesā ietvaros un interesēs. Tas nav jāatdod atpakaļ īpašniekam, jo videokameru ieraksti pēc savas būtības ir oriģinālo ierakstu datņu kopijas. Tāpēc šis dokuments ir lietas materiāls, kas glabājams krimināllietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. pantu, 520. panta pirmo daļu, 528. panta pirmo daļu, 529. un 530. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā /Datums B/ [3] un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

/Persona B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā/Datums C/ [4] un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Daļēji saskaitot ar šo spriedumu piespriestos sodus, noteikt /Persona B/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Ar šo spriedumu piespriestajam sodam daļēji pieskaitīt ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 14. augusta spriedumu krimināllietā Nr. 19720184524 piespriesto sodu, ņemot vērā Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 19. novembra lēmumu lietā Nr. 4.1?1/0826?24/38, un noteikt /Persona B/ galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem 5 (pieciem) mēnešiem.

/Persona B/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 19. novembra lēmuma lietā Nr. 4.1?1/0826?24/38 izciestā brīvības atņemšanas soda daļu no /Datums O/ plkst. 15.13 līdz /Datums P/ plkst. 12.30, kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas dienai, no /Datums H/ plkst. 9.55 līdz /Datums I/ plkst. 9.55, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no /Datums I/ plkst. 10.50 līdz /Datums J/ plkst. 15.30, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, un no /Datums M/ līdz 2025. gada 23. janvārim.

/Persona B/ pēc galīgā soda noteikšanas par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem no sprieduma pasludināšanas dienas ir jāizcieš sods – brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 9 (deviņiem) mēnešiem 2 (divām) dienām.

/Persona B/ drošības līdzekli nepiemērot.

/Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā /Datums A/ plkst. 8.25 [1] un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā /Datums A/ plkst. 10.47 [2] un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā /Datums B/ [3] un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

/Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā /Datums C/ [4] un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Daļēji saskaitot ar šo spriedumu piespriestos sodus, noteikt /Persona A/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 9 (deviņiem) mēnešiem.

Ar šo spriedumu piespriestajam sodam daļēji pieskaitīt ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 28. marta spriedumu krimināllietā Nr. 19720190924, Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 25. jūnija spriedumu krimināllietā Nr. 19720550523, Zemgales rajona tiesas 2024. gada 17. jūlija spriedumu krimināllietā Nr. 19520491923 un Zemgales rajona tiesas 2024. gada 5. septembra spriedumu krimināllietā Nr. 11200011522 piespriestos īslaicīgas brīvības

atņemšanas un brīvības atņemšanas sodus un pilnīgi pieskaitīt ar Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 28. marta spriedumu krimināllietā Nr. 19720190924 piespriesto transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas sodu un noteikt /Persona A/ galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem 3 (trīs) mēnešiem 19 (deviņpadsmit) dienām.

/Persona A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 28. marta sprieduma krimināllietā Nr. 19720190924, Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 25. jūnija sprieduma krimināllietā Nr. 19720550523, Zemgales rajona tiesas 2024. gada 17. jūlija spriedumā krimināllietā Nr. 19520491923 un Zemgales rajona tiesas 2024. gada 5. septembra sprieduma krimināllietā Nr. 11200011522 izciestā brīvības atņemšanas soda daļu no /Datums H/ plkst. 10.00 līdz /Datums I/ plkst. 10.00, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no /Datums I/ plkst. 10.42 līdz /Datums J/ plkst. 15.35, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no /Datums D/ līdz /Datums L/, no /Datums F/ līdz 2025. gada 23. janvārim.

/Persona A/ transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda termiņā ieskaitīt pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 28. marta sprieduma krimināllietā Nr. 19720190924 izciestā soda daļu no /Datums L/ līdz /Datums S/.

/Persona A/ pēc galīgā soda noteikšanas par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem no sprieduma pasludināšanas dienas ir jāizcieš sods – brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 4 (četriem) mēnešiem 11 (vienpadsmit) dienām.

/Persona A/ neizciestā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda daļa ir 2 (divi) gadi 3 (trīs) mēneši 8 (astoņas) dienas.

/Persona A/ drošības līdzekli nepiemērot.

Piedzīt solidāri no /Persona B/ un /Persona A/ par labu cietušajai /Nosaukums B/ materiālā kaitējuma kompensāciju 148,56 EUR,maksājumu veicot:/Nosaukums C/ norēķinu kontā Nr. LV78UNLA0002047469290, AS “SEB banka”, SWIFT UNLALV2X, (maksājuma mērķis – kaitējuma kompensācija,vārds, uzvārds, personas kods, kriminālprocess Nr. 19720238024).

Piedzīt no /Persona A/ par labu cietušajai /Nosaukums B/ materiālā kaitējuma kompensāciju 72 EUR, maksājumu veicot: /Nosaukums B/ norēķinu kontā Nr. LV78UNLA0002047469290, AS “SEB banka”, SWIFT UNLALV2X, (maksājuma mērķis – kaitējuma kompensācija, /Persona A/, personas kods /Personas kods B/ kriminālprocess Nr. 19720238024).

Noteikt /Persona B/ un /Persona A/ 30 dienu termiņu pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas kaitējuma kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai un noteikt par pienākumu maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas tiesā.

Dokumentu – vienu kompaktdisku (CD) ar videoierakstiem, glabāt pie krimināllietas.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2025. gada 17. februārī un pieejams no 2025. gada 18. februāra.

Tiesnesis Dans Dibaņins